Cuprins

Ahmed și Hamdi

Ahmed era angajat la un birou. Nu ar fi întru totul adevărat să spui că era nemulțumit cu slujba lui, dar îi era greu să coopereze cu superiorul său care se asigura întotdeauna că Ahmed nu primea niciodată șansa de a-și demonstra capacitățile sale adevărate. Când departamentul primea o sarcină mai dificilă, șeful de birou se asigura că el este în centru, pentru a primi doar el toată gloria. Nu o dată, Ahmed se gândise că ar trebui să-și caute o altă slujbă, însă piața era încordată și nu era ușor să găsească ceva mai bun în acel moment. Pe lângă aceasta, salariul pe care îl avea era considerabil mai mare decât cel oferit pentru slujbele disponibile, așa că Ahmed a rămas la companie. Și-a zis că are cu adevărat nevoie de bani pentru a putea să-și întrețină soția și pe cei trei copii.

Ahmed era foarte mândru de copiii săi, în special de Hassan, fiul său cel mare care studia la Universitate pentru a deveni inginer.

Într-o zi s-a întâmplat ceva la birou care a îmbunătățit situația. Hamdi a început să lucreze în același birou unde lucra și Ahmed. Hamdi, cu ceva mai tânăr decât Ahmed, era întotdeauna bine dispus, foarte vesel și un om cu care te puteai înțelege ușor. În sfârșit își găsise și Ahmed un prieten la serviciu. Au început să servească prânzul împreună și să se întâlnească după serviciu. Hamdi era și el căsătorit, Dumnezeu îl binecuvântase cu patru copii minunați: doi băieți și două fete.

Foarte curând Ahmed și Hamdi au devenit prieteni apropiați, au început să se viziteze reciproc și se bucurau cu adevărat de posibilitatea de a sta la un ceai și de a vorbi unul cu celălalt. Orele treceau parcă-n zbor când vorbeau despre diferite lucruri.

La început, discutau în principal despre serviciu, însă cu timpul au început să discute mai des și despre întrebări esențiale în viață. Amândoi își luau religia în serios, însă nu aveau credințe identice. Ahmed era musulman în timp ce Hamdi citea Biblia regulat și era un ucenic al lui Mesia (Al-Masih). Ceea ce l-a surprins cu adevărat pe Ahmed a fost viața pe care o avea Hamdi cu Dumnezeu și cu cât îl cunoștea mai bine cu atât ajungea să-i respecte mai mult credința. Ahmed

și-a dat seama că prietenul său umbla aproape de Dumnezeu, într-un mod pe care el nu-l putea înțelege și care l-a făcut curios.Ahmed se gândea că viața lui Hamdi cu Dumnezeu era cu siguranță legată de Mesia.

Ahmed credea și el în Mesia într-un fel, chiar dacă nu în același. El credea tot ce era scris în Coran despre Isus, fiul Mariei (Aisa Abn Mariam). El avea un mare respect pentru Mesia. Ahmed știa că Mesia fusese născut de Fecioara Maria (Mariam Al-Athra), că făcuse multe minuni cu voia lui Dumnezeu, că primise Evanghelia (Al-Injil) de la Dumnezeu. În același timp și-a dat seama că știa doar câteva detalii din viața lui Mesia, și avea o mare dorință de a afla mai multe despre acest mare apostol (rasol), căruia îi fuseseră date atât de multe nume, chiar și în Coran.

În cele din urmă. Ahmed a fost biruit de coriozitate și s-a decis să îl întrebe pe prietenul său cel mai bun, Hamdi, despre Mesia. Această decizie a dus la multe discuții interesante...

Mielul lui Dumnezeu

— Te rog, vorbește-mi despre Isus, fiul Mariei, i-a cerut Ahmed cu seriozitate. Vreau cu adevărat să cunosc mai multe despre El.

Hamdi s-a gândit puțin înainte de a spune: „Dacă vrei să înțelegi de ce a venit Mesia în lume, trebuie să înțelegi ce înseamnă jertfă."

—Jertfă, ce vrei să spui?, l-a întrebat Ahmed.

Hamdi i-a răspuns: „Noi aflăm înțelesul unei jertfe din „Id Al-Athha" (sărbătoarea jertfei). Știi, atunci când Dumnezeu i-a cerut lui Avraam (Sayedna Ibrahim) să-și aducă fiul ca jerfă. Ce s-ar fi întâmplat fiului lui Avraam dacă Dumnezeu nu ar fi dat o jertfă ca răscumpărare (fida) pentru el?"

— Ismael ar fi murit, a răspuns Ahmed.

— Acesta este înțelesul jertfei, a zis Hamdi. Cineva moare în locul altcuiva. Dumnezeu a trimis o oaie care a fost jertfa în locul său. Eu sunt în aceeași situație ca și fiul lui Avraam, sunt sub puterea morții.

— Ce vrei să spui? a spus Ahmed puțin uimit.

Hamdi i-a răspuns cu o voce serioasă:„Este scris în Biblie (Cartea Sfântă):

Fiindcă plata păcatului este moartea.[1]

Plata pentru păcatele mele este moartea. Ei bine, înaintea oamenilor sunt un om foarte religios. Mă rog în fiecare zi, citesc cuvântul lui Dumnezeu și îl slujesc pe El, dar înaintea lui Dumnezeu sunt un păcătos. Este cineva perfect în afară de Dummezeu?“, a întrebat Hamdi.

— Nu! a răspuns Ahmed. Nimeni nu e perfect în afară de Dumnezeu.

— Deci, înaintea lui Dumnezeu toți suntem păcătoși, nu-i așa?, a întrebat Hamdi.

Ahmed a fost de acord. „Da , bineînțeles !“

— Atunci sunt în aceeași situație ca fiul lui Avraam, sub puterea morții. Dar, unde este jerfa pentru păcatele mele? Nu a trimis Dumnezeu o jertfă de răscumpărare și pentru mine?, a întrebat Hamdi. Ahmed nu prea știa ce să zică. Hamdi a continuat: „Ioan, Botezătorul (Yahya Abn Zakaria), contemporan cu Mesia, a spus prima dată când l-a văzut:

Iată, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii ![2]

Mesia nu a fost un miel al omului. El a fost Mielul lui Dumnezeu. El a venit de sus. Duhul lui Dumnezeu (Roh Allah) a umbrit-o pe Fecioara Maria (Mariam Al-Athra), ea a rămas însărcinată și a născut un fiu. După cum știi, El este numit: Isus, fiul Mariei, Cuvântul lui Dumnezeu (Kalimat Allah) și Duhul lui Dumnezeu (Roh Allah). El a fost curat. El a venit din cer ca Miel al lui Dumnezeu. Mesia a dovedit că el era Mielul lui Dumnezeu prin trăirea unei vieți curate și perfecte înaintea Lui. Nu a fost niciodată nevoit să spună: „Rog pe Dumnezeul cel Mare, să-mi dea iertare (astaghfer Allah Al-Azim)", din moment ce era cu adevărat mielul curat al lui Dumnezeu.

Dar, din moment ce era Mielul lui Dumnezeu, pentru a îndepărta păcatul lumii, trebuia să fie jertfit. Asta a și făcut când, de bună voie, și-a dat viața. El a înviat din morți, s-a înălțat viu spre ceruri și într-o zi se va reîntoarce în lume."

Hamdi a tăcut un moment. S-a uitat la Ahmed și a spus: „Sunt în aceeași situație ca fiul lui Avraam.

Sunt sub puterea morții. Dar, este o jertfă pentru păcatele mele prin Mesia, mielul pur al lui Dumnezeu.

Acum, prin mielul său, Dumnezeu oferă iertare pentru toate păcatele și viață veșnică în paradis (janna). Mesia a purtat păcatele omenirii, chiar și pe ale tale, Ahmed."

Ahmed a stat tăcut mult timp, gândindu-se. După o vreme a spus: „Dacă Mesia a îndepărtat păcatele lumii nu mai trebuie să mor, din moment ce deja am, în acest caz, viață veșnică."

—Ahmed, a spus Hamdi, să zicem că e ziua ta de naștere și să zicem că Mesia bate la ușa ta. Are un dar cu El și îți zice: „Ahmed, aș vrea să-ți dau un dar care constă în: iertare pentru toate păcatele tale, viață veșnică, o relație personală și vie cu Dumnezeu, chiar azi. Însă sunt anumite condiții. Trebuie să te pocăiești, să-ți mărturisești păcatele și să primești iertare prin jertfa mea pentru tine. Dacă primești darul, îți aparține, altfel nu."

Ahmed medita asupra ceea ce tocmai auzise. Se simțea puțin confuz și nu știa ce să spună.

— Poate crezi că a fost un exemplu ciudat, a spus Hamdi. Dar, adevărul este că de fiecare dată când un slujitor al Domnului încearcă să explice calea spre Dumnezeu prin Mesia, Isus cel înviat, fiul Mariei, bate

la ușa ta, după cum spune Biblia:

Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.[3]

Hamdi continuă. „A deschide ușa pentru Mesia, a-L invita în viața mea, a-mi împărți și pâinea cu El, a avea părtășie cu El înseamnă a primi darul lui Dumnezeu, atât pentru mine cât și pentru orice altă persoană."

— Vreau să știi Hamdi, a spus Ahmed, ceea ce tocmai mi-ai spus despre Mesia m-a mișcat profund. Am nevoie de ceva timp ca să meditez la discuția noastră. Aș vrea însă să aud mai multe despre Mesia când ne vom întâlni data viitoare.

— Al-salamo Aleykom (pacea să fie peste tine).

— Aleykom al-salam (și peste tine să fie pace).

Cuvântul lui Dumnezeu

— Ce mi-ai spus despre Isus, fiul Mariei, ultima dată când ne-am întâlnit mi-a dat multe de gândit, a spus Ahmed foarte atent. Sper că nu te superi, dar am niște întrebări la care aș dori să primesc un răspuns înainte de a continua discuția noastră despre Mesia.

— Bineînțeles, te rog, spune-mi, a răspuns Hamdi care avea sentimentul că știa ce avea Ahmed să spună.

Ahmed a început într-o doară: „Ei bine, știi că noi ca și musulmani credem în cărțile cerești ca: Al-Tawrah (Pentateuhul lui Moise), Al-Zabur (Psalmii lui David), Al-Injil (Evanghelia lui Isus) și Sfântul Coran. Oricum, am fost învățat că toate cărțile cu excepția Coranului au fost falsificate de evrei și creștini în așa măsură că nu te mai poți baza pe ce este scris în ele. Deci, Cartea Sfântă în care crezi tu, este coruptă (moharraf), și astfel e un amestec de adevăruri și minciuni.“

— Poți, te rog, să-mi prezinți măcar vreo dovadă

istorică pentru afirmația ta? a întrebat Hamdi.

Ahmed se gândi puțin și spre surprinderea lui descoperi că nu auzise niciodată altceva decât simple afirmații fără nici o dovadă istorică.

Hamdi continuă: „Poți, te rog, să-mi spui când au avut loc aceste falsificări despre care se vorbește și cum a putțut fi posibil să se întâmple?"

— Nu, nu pot, a spus Ahmed uimit. Nimeni nu mi-a răspuns la astfel de întrebări fundamentale.

După un moment de tăcere Hamdi a întrebat: „Crezi că ar fi posibil ca Coranul să fie falsificat?"

— Astaghfer Allah ! (Cer iertare lui Allah) a exclamat Ahmed. Asta ar fi imposibil, credincioșii nu ar accepta niciodată ca cineva să se atingă vreodată de Coran cu o astfel de intenție.

Hamdi a răspuns: „De ce crezi atunci că noi avem o părere diferită despre Biblie? Cum de te-ai putut și gândi că adevărații credincioși ar accepta vreodată ca cineva să schimbe Sfânta Scriptură și astfel să prezinte o Biblie falsificată? Eu cred în Dumnezeul care a făcut cerurile și pământul, Dumnezeul care este omniscient și atotputernic. El, care a dat propriul său Cuvânt omului are și puterea de a-L păzi."

Hamdi s-a uitat serios la Ahmed și a întrebat:

„Crezi că tot ce se întâmplă este după voia lui Dumnezeu?"

— Da, cred, a răspuns Ahmed.

Hamdi countinuă: „Atunci crezi cu adevărat că mai întâi Dumnezeu și-a trimis cuvâtul lumii, iar mai apoi a decis că ar trebui falsificat, sau nu are Atotputernicul puterea de a-Și păzi propriul cuvânt?"

Ahmed a fost de acord și a zis: „Da, bineînțeles că Dumnezeu e în stare să-și păzească cuvântul."

— Ahmed, știi, zise Hamdi, Biblia este o carte minunată, ea a fost scrisă în timpul unei perioade de 1400 de ani. Ea conține Al-Tawrah (Pentateuhul), Al-Zabor (Psalmii), Al-Injil (Evanghelia) și multe alte cărți care au fost scrise de apostolii (rosol) și profeții (anbia) lui Dumnezeu. Biblia este împărțită în mai multe părți: Vechiul Testament, ce acoperă perioadele de dinainte de nașterea lui Mesia, și Noul Testament, ce începe cu venirea lui Mesia în lume. Biblia a fost scrisă în trei limbi.

— Care au fost acele limbi?, întrebă Ahmed.

— Ele au fost ebraică, aramaică și greacă, a răspuns Hamdi. Dumnezeu a folosit diferite persoane cărora le-a dat cuvântul său, unii au fost împărați sau oameni de stat, alții păstori sau pescari. Biblia este cu

adevărat un miracol de la Dumnezeu pentru că, în ciuda imensei perioade de timp dintre diferitele persoane implicate în scrierea ei, întreaga carte se prezintă totuși ca o unitate. Există o temă care străbate Biblia și această temă, Ahmed este Mesia.

— Este adevărat că Dumnezeu a vorbit despre Mesia timp de 1400 de ani? a întrebat Ahmed uimit.

— Ahmed, zise Hamdi zâmbind, Dumnezeu a vorbit despre Mesia de-a lungul întregii istorii până astăzi.

— Este posibil lucrul acesta? a zis Ahmed plin de îndoială.

— Bineînțeles, totul este posibil la Dumnezeu, a răspuns Hamdi. Dar despre asta putem vorbi când ne întâlnim data viitoare.

— De abia aștept, zise Ahmed

— Al-salamo aleikon.

— Aleikom al-salam.

Jertfa lui Dumnezeu

— Sunt cu adevărat curios să văd cum poate fi Mesia tema majoră a Bibliei, a zis Ahmed.

— Îți amintești când am vorbit despre Mesia ca Mielul lui Dumnezeu care a purtat păcatele lumii? a întrebat Hamdi.

— Bineînțeles, cum aș putea uita vreodată aceasta? a răspuns Ahmed.

— Dumnezeu a învățat oamenii despre jertfă de-a lungul istoriei până la Isus, fiul Mariei, a zis Hamdi.

— În ce fel? a întrebat Ahmed.

— Ei bine, câți oameni au fost pe fața pământului în timpul lui Cain (Qabil) și Abel (Habil)? a întrebat Hamdi.

Ahmed se gândi puțin la întrebare și apoi răspunse: „Patru: Adam, Eva (Hawa), Cain și Abel."

— Doar patru persoane, a zis Hamdi. Și touși au înțeles că trebuie să se închine lui Dumnezeu aducând jertfă. De unde puteau ei ști aceasta? a întrebat Hamdi și apoi continuă. Pentru că ei știau că Dumnezeu

e curat și sfânt, iar omul e un păcătos ce are nevoie de o jertfă de răscumpărare pentru păcatele sale.

Noe (Sayedna Noh) s-a închinat lui Dumnezeu aducând jertfă, Avraam (Sayedna Ibrahim) s-a închinat lui Dumnezeu aducând jertfă, Moise (Sayedna Mosa), David (Sayedna Dawoud), toți apostolii și profeții s-au închinat lui Dumnezeu aducând jertfă.

Știi că eu mă închin lui Dumnezeu în același fel?

— Nu, cred că glumești, a zis Ahmed, doar nu te duci la piață să cumperi o oaie pe care apoi o aduci jertfă lui Dumnezeu, a zis Ahmed cu un zâmbet pe față.

— Mă închin lui Dumnezeu prin Mesia, Mielul lui Dumnezeu care a purtat păcatul meu când s-a dat ca jertfă, a răspuns Hamdi. Este scris în Cartea Sfântă:

Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Cristos, care s-a dat pe Sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți.[1]

Este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Mesia, care s-a dat ca preț

de răscumpărare pentru toți, chiar și pentru tine Ahmed.

De-a lungul istorie până astăzi oamenii s-au închinat lui Dumnezeu prin jertfă.

— Cred că încep să înțeleg ce vrei să spui, dar am nevoie de explicații mai elaborate pentru a surprinde întreaga imagine, a spus Ahmed gândindu-se la ceea ce tocmai a auzit.

Hamdi se gândi un moment apoi zise: „Dumnezeu a descoperit înțelesul și scopul jertfei în istorie, în special prin Moise (Sayedna Mosa) în Tawrah (Pentateuhul). Învățătura obișnuită a legii (Sharia) în ce privește înțelesul jertfei ca preț de răscumpărare pentru păcate, este evidentă în următoarele cuvinte din Scriptură:

Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare.[2]

— Dar ce legătură are această învățătura despre jertfă cu Isus, fiul Mariei, a întrebat Ahmed.

— Ei bine, lucrurile stau cam așa: , a spus Hamdi, paralel învățăturii despre înțelesul jertfei, profeții au avut multe prorocii diferite despre Mesia. Între aceste

profeții au fost preziceri care ziceau că atunci când Mesia va veni în lume se va jertfi ca preț de răscumpărare pentru păcatele noastre.

Hamdi luă o Biblie și deschizând-o i-o arătă lui Ahmed și zise: „Uită-te tu însuți și citește descrierea detaliată a jertfei lui Mesia pe care profetul Isaia a scris-o cu aproximativ 700 de ani înainte ca să vină Mesia:

Totuși, El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea nostră a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.[3]

Ahmed, profund impresionat de cuvintele profetului, a zis uimit: „Au fost aceste lucruri cu adevărat scrise cu secole inainte de nașterea lui Isus, fiul Mariei?“

— Desigur, a spus Hamdi. Și, conform profeției Mesia avea să vină din familia profetului David (nabi Dawoud). David, care a trăit cu aproximativ 1000 de ani înaite de Mesia, prezintă o descriere aproape perfectă a viitoarei crucificări a fiului său. a lui Mesia. Crucificarea era o metodă de execuție foarte lentă și dureroasă. După un timp, oasele celui crucificat ieșeau din încheieturi și pe lângă aceasta, suferea de o sete puternică. Profetul David scria:

Am ajuns ca apa, care se scurge, şi toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara, şi se topeşte înlăuntrul meu. Mi se usucă puterea ca lutul, şi mi se lipește limba de cerul gurii; m-ai adus în țărâna morții. Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuiți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele: toate oasele aş putea să mi le număr. Ei, însă, pândesc și mă privesc; își împart hainele mele între ei, și trag la sorț pentru cămașa mea.[4] .

Această descriere exactă a fost scrisă de David în ciuda faptului că această metodă nici măcar nu era folosită în timpul vieții sale. Ea a fost inventată mult mai târziu și a fost practicată de romani în timpul lui Mesia.

— Presupun că vrei să spui că toate aceste prezicere au fost împlinite în Isus, fiul Mariei? a zis Ahmed.

— Da, și nu numai acestea ci și multe alte profeții au fost împlinite literalmente în Mesia, a răspuns Hamdi. În diferite ocazii Mesia însuși a confirmat că venise să-și dea viața ca preț de răscumpărare (fida), sau după cum a spus despre sine:

Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească, și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți![5]

Ahmed, vezi acum că modul în care Dumnezeu învață despre jertfe străbate întreaga Biblie și a fost împlint complet de Mesia?

— Hamdi, a spus Ahmed, nu am mai auzit asta niciodată. A fost foarte interesant. Am nevoie de mai mult timp să meditez asupra acestora, dar nu-ți fă griji, mă voi întoarce curând cu mai multe întrebări.

— Te rog, primește această Biblie ca dar din partea mea, a spus Hamdi. Începe cu Noul Testament, acolo poți citi despre viața lui Mesia, despre minunile și învățătura lui uimitoare.

— Multe mulțumiri, a spus Ahmed. Am auzit multe despre Oamenii Cărții (ahl al-kitab), dar n-am citit de fapt niciodată despre minunile și învățătura lui Isus, fiul Mariei.

— Al-salamo aleykom.

— Aleykom al-salam.

Păcatul

— Hamdi, începu Ahmed cam reținut. Știi, mă tot gândesc la Mesia și la modul în care și-a dat viața ca răscumpărare pentru păcatele omenirii de când ne-am întâlnit ultima dată. Este însă un lucru pe care vreau să-l înțeleg: unde originează păcatul? De ce are toată lumea probleme cu păcatul? Poți să-mi explici te rog? a întrebat Ahmed serios.

— Cred că pot, a răspuns Hamdi gânditor. Trebuie însă să începem de la început pentru a putea înțelege de unde vine păcatul.

În Tawrah (Pentateuhul) citim că după ce Dumnezeu crease lumea și omul, a pus omul în Paradis (janna). În Paradis omul era desăvârșit și trăia într-o perfectă armonie cu Dumnezeu. Dar după cum știi s-a întâmplat ceva care a distrus viața din Paradis. Ahmed, ce s-a întâmplat de fapt?

— Păi, Satan a venit și a distrus totul, a răspuns Ahmed.

— Exact! a răspuns Hamdi. Dumnezeu a interzis

omului să mănânce din roadele pomului cunoștinței binelui și răului după cum I-a spus lui Adam:

Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.[1]

Dar Satan a venit ca șarpe și l-a ispitit pe Adam și Eva, ei au fost neascultători față de Dumnezeu și au mâncat din pom. Rezultatul a fost devastator pentru omenire, din moment ce păcatul a devenit parte a omului, toți oamenii au devenit păcătoși.

— Ești sigur că toți oamenii au devenit păcătoși? a întrebat Ahmed îndoielnic. Găsesc lucrul acesta greu de acceptat. În ce fel au devenit toți oamenii păcătoși?

— Omul a devenit ca fructul pe care l-a mâncat, a zis Hamdi. El a devenit un amestec ciudat de bine și rău. Un om poate face uneori cele mai nobile și bune fapte, ca apoi să se întoarcă și să facă cele mai înșelătoare fapte, când poate că înșeală sau ia ceea ce vecinul său are mai bun. Pe de altă parte, omul poate fi foarte iubitor și atent, iar pe de altă parte poate să fie plin de răutate, egoism, lipsă de dragoste, poftitor sau

alte caracteristici legate de păcat.

După cum ai spus Ahmed, aceasta este o problemă pentru oricine, toate religiile au de a face cu această problemă, fiecare țară face legi pentru a controla diferitele feluri de păcate. Cel mai rău dintre toate este probabil faptul că omul nu este un păcătos doar pentru că păcătuiește, ci mai degrabă păcătuiește pentru că este un păcătos. E ca și cum omul ar avea în el o mică fabrică de păcate și rele, nu-i așa? a întrebat Hamdi uitându-se serios la Ahmed.

— Din păcate, trebuie să admit că descrierea ta cu privire la om corespunde destul de bine cu realitatea. Omul este cu adevărat un amestec ciudat de bine și rău, a răspuns Ahmed. Însă unde se integrează Satan în acest tablou?

— Păi vezi, Satan a obținut putere în viețile oamenilor și în societate prin păcat, a zis Hamdi. El, care odată i-a ispitit pe Adam și Eva, continuă în același mod și astăzi. El încă ispitește oamenii ca noi să continuăm să trăim în păcat. Satan a obținut putere în viețile umane de când ne desparte păcatul nostru de Dumnezeu. Datorită păcatului se află astăzi lumea într-o așa de mizerabilă condiție. Dumnezeu a creat toate lucrurile bune, dar omul a adus mai mult rău în lume,

de exemplu prin războaiele dintre națiuni, oprimarea oamenilor, dar și datorită tuturor relațiilor rupte dintre oameni și a multor alte mizerii care distrug viața omului pe pământ.

— Deci vrei să spui că Dumnezeu nu ne-a creat de fapt așa, ci mai degrabă că condiția lumii astăzi este un rezultat al păcatului lui Adam? a întrebat Ahmed.

— Da, bineînțeles, a spus Hamdi. Păcatul a intrat în lume prin Adam, după cum este scris:

De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...[2]

Cel mai rău rezultat al păcatului este moartea, atât fizică cât și moarte spirituală.

— Moarte fizică și spirituală? a zis Ahmed uitându-se uimit la Hamdi. Ce este de fapt moartea spirituală?

— Dumnezeu a spus omului că dacă va mânca din pom cu siguranță va muri, a răspuns Hamdi. Și din moment ce Dumnezeu este neprihănit și El își ține

întotdeauna cuvântul, moartea a venit peste omenire, de aceea orice om va muri într-o zi. Însă omul a murit și într-un mod spiritual când a păcătuit.

— În ce mod? a întrebat Ahmed.

— Ei bine, consecința păcatului a fost alungarea omului din Paradis, a spus Hamdi. El a fost alungat din locul în care trăise într-o relație pură și perfectă cu Dumnezeu, omul trebuia să trăiască acum în afara Paradisului. Omul a murit într-un mod spiritual când a fost despărțit de Dumnezeul Viu și Sfânt prin păcatul său. Astfel, păcatul și răutatea omului îl separă de Dumnezeu. Datorită păcatului omul nu mai trăiește automat într-o relație strânsă cu Dumnezeu. Din moment ce Dumnezeu este pur și sfânt, El nu are o relație cu păcatul și de aceea avem nevoie de un Mântuitor (Monajy), care ne mântuiește de toate consecințele păcatelor noastre.

Ahmed, crezi că toate păcatele tale sunt înregistrate?

Ahmed părea puțin îngrijorat și zise: „Știu că ele sunt înregistrate de cei doi îngeri care urmăresc fiecare persoană."

— Dumnezeu știe totul despre noi, a spus Hamdi. Fiecare faptă bună și fiecare faptă rea, fiecare cuvânt, fiecare gând, fiecare intenție (neya). Toate sunt notate

de Dumnezeu. Știi în ce parte ți se va înclina balanța în ziua judecății (yom al-hisab)?

— Nu, doar Dumnezeu știe, a spus Ahmed tăcut.

— Dumnezeu te iubește Ahmed. Amintește-ți că Mieulul lui Dumnezeu, Isus, fiul Mariei, a purtat toate păcatele noastre, a spus Hamdi calm.

Ahmed se gândi puțin înainte de a spune: „Dacă Mesia este așa de important, de ce n-au auzit Adam și Eva despre El?"

— M-ai crede dacă ți-aș spune că au auzit de Mesia? a spus Hamdi.

— Nu, nu ar fi fost posibil ca Adam și Eva să fi auzit de Mesia, a răspuns Ahmed.

— Dumnezeu iubește omul și vrea să aibă părtășie cu el, a răspuns Hamdi. De aceea a vorbit despre Mesia chiar de la început. În mijlocul tragediei care s-a întâmplat lui Adam și Eva, li s-a dat o promisiune despre un eliberator care într-o zi va zdrobi puterea Satanei asupra omului. Dumnezeu a spus Satanei în timp ce Adam și Eva ascultau:

Vrăjnășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.[3]

În întreaga Biblie fii sunt numiți după părinții lor, fiul lui Avraam, fiul lui Iacov, și așa mai departe, dar aici este scris despre sământa femeii. Într-o zi avea să vină cineva, care nu va avea tată și care este fiul femeii. Acest fiu ca zdrobi puterea Satanei asupra omului, în timp ce Satan, ca un șarpe, va încerca să-l omoare, zdrobindu-i călcâiul. Acest lucru s-a întâlmplat când Isus, fiul Mariei, s-a jertfit ca preț de răscumpărare pentru păcatele omenirii.

— Remarcabil, a spus Ahmed. Este uimitor că Dumnezeu a început să învețe primii oameni de pe pământ despre Mesia, fapt ce dovedește din nou că tema centrală a Bibliei este cu adevărat Mesia. Hamdi, mi-ai dat multe lucruri la care să mă gândesc până la următoarea vizită.

— Al-salamo aleykom.

— Aleykom al-salam.

Fiul lui Avraam

— Sunt foarte curios, a zis Hamdi, aş vrea să ştiu ce crezi despre Al-Injil (Evanghelia).

— Este cu adevărat o carte fascinantă, a răspuns Ahmed cu sinceritate. N-am mai citit niciodată nimic ca aceasta; este foarte interesant de citit despre minunatele miracole ale lui Mesia şi învăţătura sa de pe munte este extraordinară. Este o aşa claritate şi profunzime în învăţătura Lui. A răsturnat multe concepte când ne-a spus să ne iubim vrăjmaşii şi să ne rugăm pentru cei ce ne asupresc, iar învăţătura Lui despre rugăciune este aşa de diferită de tot ceea ce am auzit până acum. Trebuie să admit că a avut o mare impresie asupra mea, dar în acelaşi timp mi s-au ridicat tot atâtea întrebări noi ca şi răspunsuri.

— O, interesant, a spus Hamdi zâmbind. Hai să începem cu prima întrebare cu care te-ai confruntat.

— După cum vrei, a spus Ahmed. De ce începe Evanghelia cu o genealogie de la Avraam via David până la Mesia?

Hamdi a răspuns după câteva clipe de gândire: „Îți amintești ce am discutat anterior, că Biblia se menţine ca o unitate și că există o temă care străbate întreaga carte?"

— Da, îmi maintesc, a răspuns Ahmed.

— Îți amintești care era această temă? a întrebat Hamdi.

— Al-Masih, a răspuns Ahmed.

— Răspunsul la întrebarea ta este legat de această temă, a spus Hamdi. După profeți, Mesia trebuia să fie fiul lui Avraam și fiul lui David.

Ahmed s-a gândit la ceea ce Hamdi îi spuse și zise: „Interesant, poți să-mi explici mai mult despre acele profeții."

După un timp Hamdi zise: „Într-o zi, cu aproxinativ 4000 de ani în urmă, Dumnezeu a vorbit lui Avraam, care e numit prietenul lui Dumnezeu (khalil Allah). Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui Avraam. Ceea ce Dumnezeu i-a spus lui Avraam avea să aibă mari consecințe pentru întreaga omenire. În Tawrah (Pentateuhul) citim:

Domnul zisese lui Avraam; „Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare, și

te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și tu vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.[1]

Dumnezeu a chemat un om care nu avea copii, în ciuda multor ani de căsătorie. Dumnezeu i-a promis o țară, i-a promis să-l facă un popor mare, să-i facă numele mare și cunoscut. Dumnezeu a împlinit toate acele promisiuni până la ultima, dar cea mai uimitoare promisiune a fost ultima și anume aceea că Domnul Dumnezeu va binecuvânta toate popoarele pământului prin Avraam. În această promisiune a constat promisiunea despre Mesia. Astfel Mesia trebuia să fie un fiu al lui Avraam, și prin el Dumnezeu avea să binecuvinteze întreaga lume."

— Dar de unde știi că promisiunea este legată de Mesia și nu de altcineva? a întrebat Ahmed.

— S-ar putea spune că devine din ce în ce mai clar pe măsură ce continui să intri în Tawrah, a răspuns Hamdi. După un timp Avraam a avut doi fii, unul cu soția lui Sara, numit Isaac (Ishaq), și unul cu slujitoarea lui Sara, Hagar (Hajar), numit Ismael (Ismail). Chiar dacă Dumnezeu l-a binecuvântat pa Ismael, El i-a spus

foarte clar lui Avraam, înainte de nașterea lui Isaac, că promisiunea cu privire la Mesia avea să fie împlinită prin Isaac, după cum a spus:

...„*Cu adevărat, nevastă-ta Sara îți va naște un fiu; și-i vei pune numele Isaac. Eu voi încheia legământul meu cu el, ca un legământ veșnic pentru sămânța lui după el. Dar cu privire la Ismael te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvânta, îl voi face să crească, și îl voi înmulți nespus de mult; doisprezece voievozi va naște, și voi face din el un neam mare.Dar legământul Meu îl voi încheia cu Isaac.*"[2]

— Da, Ismael, pe care Dumnezeu l-a binecuvântat, a de venit tată pentru noi arabii, a spus Ahmed. Dar noi, musulmanii știm că Dumnezeu a trimis mulți apostoli și profeți prin generațiile lui Isaac.

Hamdi continuă: „Isaac a avut doi fii, Esau și Iacov (Yaqob). Dumnezeu a arătat că Mesia cel promis avea să vină din Iacov, după cum i s-a descoperit într-un vis și i-a zis:

...*Eu sunt Domnul, Dumnezeul tatălui tău Avraam, și Dumnezeul lui Isaac. Pământul pe care ești culcat,*

ți-l voi da ție și seminției tale. Sământa ta va fi ca pulberea pământului; te vei întinde de la apus și la răsărit, la miazănoapte și de la miază-zi; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine și în sământa ta.[3]

— Este remarcabil de observat că Dumnezeu când i-a vorbit lui Iacov a repetat multe părți din promisiunea originală făcută lui Avraam, a spus Ahmed.

— Asta pentru este de fapt aceeași promisiune care este transferată din generație în generație, a răspuns Hamdi. Dar Ahmed, după cum vezi, printr-un fiu al lui Iacov va binecuvânta Dumnezeu toate popoarele pământului.

— Da, și încep să bănuiesc că Mesia se va dovedi a fi încă o dată tema majoră a Bibliei, a spus Ahmed zâmbind.

— Corect, a spus Hamdi. Între Copiii lui Israel (bani Isra'il) existau multe familii. Întrebarea este dacă Dumnezeu a descoperit din care familie avea să vină Mesia. Dumnezeu l-a ales pe David (Sayedna Dawoud) și a făcut un legământ cu el. În multe profeții Dumnezeu a revelat că Mesia avea să vină din familia lui David. Profetul Isaia, care a trăit la mai mult de

două sute de ani după David, a asemănat famila lui Isai cu un pom tăiat. Tatăl lui David era numit Isai. Din acea familie avea să vină unul asupra căruia Duhul Domnului se va odihni. El va aduce dreptate celui sărac, el va crea o împărăție care se va asemăna cu Paradisul însuși, iar toți din acea împărăție îl vor cunoaște pe Domnul. Isaia scrie:

Apoi o Odraslă va ieşi din tulpina lui Isai, şi un Vlăstar va da din rădăcinile lui. Duhul Domnului se va odihni peste El, ...va judeca pe cei săraci cu dreptate, şi va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociţilor ţării;...În ziua aceea, Vlăstarul lui Isai va fi un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, şi slava va fi locuinţa Lui... [4]

— Să văd dacă am înțeles corect, a spus Ahmed. Dumnezeu a descoperit astfel că Mesia trebuie să fie un fiu al lui Avraam, Isaac, Iacov și David.

— Corect, a spus Hamdi cu un zâmbet larg. Când citim în Evangelie putem vedea că Mesia este născut în conformitate cu profețiile făcute despre El. De aceea începe Evanghlia cu o genealogie care dovedește că Mesia este fiul lui Avraam și David.

— Tema principală a Bibliei s-a dovedit încă o dată a fi Isus, fiul Mariei, a spus Ahmed. Dar, după cum sunt sigur că știi, mai am multe întrebări dificile de pus, însă voi aștepta până la următoarea întâlnire.

— Al-salamo aleykom.

— Aleykom al-salam.

Dumnezeu este Unul

— Ce vezi de fapt? a spus Ahmed ținând trei degete în aer.

— Pot să văd trei degete de la o mână, spuse Hamdi zâmbind, știind la ce se gândea Ahmed.

— Hamdi, a spus Ahmed, crezi că Dumnezeu este unul, sau sunt trei?

— S-ar putea să nu înțelegi pe deplin ceea ce cred, a spus Hamdi, dar trebuie să înțelegi că eu cred în unicul Dumnezeu, care a creat cerurile și pământul, care e atotputernic, care știe totul și care este în prezent peste tot. Știi că credința mea este bazată pe Biblie și că Biblia învață că Dumnezeu este unul; acest adevăr este înregistrat în multe pasaje în întreaga Biblie.

— Dar Dumnezeu nu poate fi trei și unul în același timp, a spus Ahmed insistent; ținând cele trei degete în aer din nou a adăugat: 1+1+1=3, nu 1.

— Câte persoane ești tu Ahmed, una sau trei? a întrebat Hamdi.

— Una, bineînțeles, a răspuns Ahmed.

— Acum, Dumnezeu te-a creat cu un trup și un duh, a spus Hamdi. Este trupul tău Ahmed?

— Cu siguranță, a răspuns Ahmed.

— Dar, ce zici despre duhul tău, este și el Ahmed? a întrebat Hamdi.

— Păi, da este, a spus Ahmed dându-și seama ce avea să spună Hamdi.

Hamdi continuă: „De ce este imposibil pentru Dumnezeu să fie trei în unul când ne-a creat pe noi ca doi în unul?"

Hamdi continuă după un moment de tăcere. „Să presupunem că Dumnezeu este o unitate complexă care se revelează în trei persoane, cât fac 1 x 1 x 1, Ahmed?"

— Unu, a spus Ahmed tăcut. Dar Isus, fiul Mariei este doar un om și nu fiul lui Dumnezeu, a spus Ahmed uitându-se insistent la Hamdi. Crezi că Mesia este fiul lui Dumnezeu Hamdi?

— Ce crezi? a întrebat Hamdi.

— Nu sunt chiar sigur, a răspuns Ahmed, dar presupun că tu crezi că Dumnezeu a avut o relație fizică cu Fecioara Maria și au avut un fiu împreună.

— Astaghfer Allah ! (Cer iertare lui Allah) a exclamat Hamdi. Nu cred în acest fel și nu știu pe

nimeni din urmașii lui Mesia care să creadă așa.

Ahmed a fost luat prin surprindere și a întrebat: „Ce crezi atunci?"

— Cred că Dumnezeu este etern, El a existat în eternitate înainte ca să fi fost creat ceva, a răspuns Hamdi. Când Evanghelia explică cine este Mesia, ea nu începe cu nașterea lui în lume, ci începe în eternitate, înainte ca Dumnezeu să fi creat lumea. Este scris în Evanghelie:

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. În EL era viața... [1]

Dumnezeu a creat lumea prin cuvântul său, nu-i așa?

— Da, e corect. Dumnezeu a spus: Să fie, și a fost (kon fa yakon), a răspuns Ahmed.

— Astfel a creat Dumnezeu lumea prin cuvânt, a spus Hamdi. Acest cuvânt, pe care l-a rostit Dumnezeu, a fost o parte a lui Dumnezeu plină de puterea Lui creatoare și de toate atributele lui Dumnezeu. Era viață în cuvântul lui Dumnezeu și

oriunde mergea cuvântul, viața era creată în toate formele ei variate.

— Da, sunt de acord, dar care este înțelesul exact al expresiei: „și Cuvântul era Dumnezeu?" a întrebat Ahmed.

— Dacă aș mărturisi la tribunal nu m-ai putea despărți de cuvintele mele, a răspuns Hamdi. Cuvintele mele m-ar reprezenta, ar fi o parte din mine.

În timp ce stăm aici și vorbim unul cu celălat cuvintele noastre sunt o parte din noi, suntem reprezentați prin ele. Când Dumnezeu a creat universul, cuvântul pe care l-a rostit a fost una cu El, nu-L poți separa pe Dumnezeu de cuvântul Său. Acest Cuvânt etern a lui Dumnezeu, care este una cu El și conține toate atributele Sale, a fost descoperit în Isus, fiul Mariei, după cum este scris:

Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.[2]

Hamdi continuă: „Tot ceea ce Dumnezeu spusese despre Sine, toate atributele Sale, au fost descoperite în Mesia.

— **Dumnezeu este sfânt.** Văzând cât de pur era Mesia, ei au văzut sfințenia lui Dumnezeu.

— **Dumnezeu este dragoste.** Văzând cum Mesia iubea oamenii, ei au văzut dragostea lui Dumnezeu în El.

— **Dumnezeu are toată puterea.** Văzând cum a umblat pe apă, cum a poruncit vânturilor și le-a liniștit, cum a înmulțit pâinea, a vindecat pe cei orbi și a înviat morții, ei au văzut puterea și gloria lui Dumnezeu descoperită în El.

— Dar mai poate fi Dumnezeu peste tot, dacă a fost limitat la un trup uman? a întrebat Ahmed insistent. A uitat Dumnezeu universul când a fost în Mesia?

— Ahmed, a spus Hamdi. Să zicem că am fost în mijlocul unui ocean nelimitat și că am umplut un pahar cu apă. Dacă am fi făcut o analiză a apei, am fi observat că apa din pahar are aceleași caracteristici ca a apei din ocean. La fel este și cu Mesia. Dumnezeul etern și atotputernic este peste tot, în același timp El se descoperă în Mesia cu aceleași atribute și aceeași putere. Dumnezeu nu este limitat pentru că se descoperă în Mesia, El rămâne infinit.

— Dar Dumnezeu nu se poate revela într-o ființă umană, a spus Ahmed.

— Cum îl putem noi limita pe Dumnezeu? a întrebat Hamdi. Cum putem noi spune despre Cel Atotputernic că El nu poate? Nu poate EL să facă orice?

— Da, bineînțeles, El poate face orice, a răspuns Ahmed. Dar nu pot să cred că El s-a descoperit într-o ființă umană.

— Este bine că putem fi de acord asupra unui fapt și anume că aceasta poate fi o problemă pentru noi, dar nu pentru Dumnezeu, din moment ce El poate face tot ceea ce vrea să facă, a spus Hamdi. Dacă nu a-i fi știut, ce ai fi zis dacă ai fi auzit că Dumnezeu se revelase într-un rug aprins și că a vorbit din acel rug lui Moise?

Ahmed s-a gândit puțin și a zâmbit când și-a dat seama că nu-i putea fi lui Dumnezeu mai greu să se descopere într-un om decât într-un rug.

Hamdi a continuat: „Ahmed, gândește-te puțin, cine este cel numit de fapt Cuvântul lui Dumnezeu și Spiritul lui Dumnezeu (Kallimat Allah wa Roh Allah)? Chiar Duhul lui Dumnezeu este una cu Dumnezeu. Știm că Duhul lui Dumnezeu a umbrit-o pe Fecioara Maria, ea a rămas însărcinată și a dat naștere lui Mesia, după cum îngerul Gavril i-a spus:

Duhul Sfânt se va pogorâ peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.[3]

Întrebarea este: cine este cel ce a venit în lume în acest fel? Ahmed, să zicem că tu ai fi fost un medic pe vremea lui Mesia și că ar fi fost sarcina ta de a-i scrie certificatul de naștere. Cum l-ai fi scris? Care a fost numele său?

—Cred că aș fi scris Isus, fiul Mariei, a spus Ahmed.

— Iar numele mamei? a întrebat Hamdi.

— Păi, acela ar fi fost Fecioara Maria, a spus Ahmed.

— Și în cele din urmă, am ajuns la numele tatălui, a spus Hamdi zâmbind.

— Păi, nu a avut tată, a răspuns Ahmed zâmbind chiar și mai mult.

— Am putea, bineînțeles, lăsa linia respectivă liberă, din moment ce nu a avut un tată pământesc, a spus Hamdi, sau, am putea să ne întrebăm de unde vine? Care este originea lui? Cine este numit Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu? Cine este de fapt cel ce vine din ceruri? El zice despre sine:

...căci Pâinea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer, și dă lumii viața...Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată. [4]

Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii. [5]

Ahmed, El a venit ca să-și dea trupul ca jertfă pentru omenire. Cel ce mănâncă pâine obișnuită primește viață fizică. Cel ce se împătășește din pâinea lui Dumnezeu care vine din ceruri, primește viață spirituală, viață veșnică. Cel ce crede în Mesia și se împărtășește din El primește o viață care satisface foamea și setea interioară a omului după Dumnezeu. Am experimentat eu însumi acest lucru. Mesia este un dar de la Dumnezeu pentru tine, Ahmed.

— Nu sunt încă gata pentru el, a spus Ahmed. Multe gânduri se frământă acum în mintea mea. Îmi dau seama că am înțeles greșit credința ta în Dumnezeu, și încet încep să înțeleg cum crezi în singurul Dumnezeu și cum s-a descoperit El prin

Mesia: Știi că-L iubesc pe Mesia cu toată inima, însă mai am multe întrebări care așteaptă un răspuns. Cred că putem să le căutăm un răspuns în timpul vizitei următoare.

— Al-salamo aleykom.

— Aleykom al-salam.

Dumnezeu și om

— M-am gândit aproape zi și noapte la ultima noastră discuție, a spus Ahmed. La început ai spus că Isus, fiul Mariei este om, apoi ai spus că Dumnezeu S-a revalat în el. Cine este el cu adevărat? Nu-i așa că l-ai făcut pe Mesia să fie fiul lui Dumnezeu, în timp ce el nu este altceva decât fiul Mariei?

— Știi, Ahmed, a început Hamdi. Răspunsul la această întrebare este cheia vieții veșnice cu Dumnezeu aici și în eternitate.

Ar fi „o sustragere“ (a face pe oricine egal cu Dumnezeu), dacă l-am face pe om să fie Dumnezeu. Biblia însă învață că Dumnezeu s-a revelat într-un om și nu opusul.

Toți suntem de acord că Mesia a fost născut ca om. Conform profețiilor el este fiul lui Avraam, fiul lui David și fiul Mariei. Însă în profețiile, care au fost făcute cu mult înainte de nașterea lui Mesia, Dumnezeu ne învață că El avea să vină la noi prin Mesia.

— Vrei să spui de fapt că profeții și apostolii,

înainte de Mesia, au învățat că Dumnezeu însuși avea să se reveleze în el? a spus Ahmed uimit.

— Tema principală ce străbate Biblia este Mesia. De aceea n-ar trebui să fim surprinși că Dumnezeu a revelat adevărul despre Mesia încă de pe vremea profeților, a spus Hamdi.

— Arată-mi, a cerut Ahmed. Sunt foarte interesat.

Hamdi s-a gândit puțin înainte de a spune: „Când Dumnezeu, cu aproximativ 700 de ani înainte de Cristos, a descoperit prin prorocul Mica că Mesia avea să fie născut într-un oraș numit Betleem, El a dezvelit totodată faptul că cel ce avea să se nască exista cu mult înainte de a se naște:

Şi tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei. [1]

Mesia a fost născut în Betleem după cum este scris în Evanghelii:

Iosif s-a suit și el în Galilea, din cetatea Nazaret,

ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui David, numită Betleem, —pentrucă era din casa și din seminția lui David, — să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Pe când erau acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel Întâi născut... [2]

Întrebarea este: cine este el, care a existat cu mult înainte ca să se nască în lume? El însuși a spus, vorbind cu evreii exasperați în Ierusalim (Al-Qods):

—Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat.

—N-ai nici cincizeci de ani, i-au zis iudeii, și ai văzut pe Avraam !

Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu. [3]

Știm că Avraam a trăit aproape cu 2000 de ani înainte de Cristos.

— Asta ar însemna atunci că Mesia însuși a pretins că a existat înainte de a se naște, a spus Ahmed. Dar unde în profeți se spune că Dumnezeu avea să se reveleze în Mesia?

— Asta se spune în multe pasaje, a spus Hamdi. Profetul Isaia a vorbit despre cineva care avea să vină dintr-o zonă geografică mică, unde Isus, fiul Mariei a crescut. Această persoană avea să întemeieze o împărăție veșnică, care avea să fie caracterizată de pacea lui Dumnezeu. El însuși, care avea să fie și un fiu al lui David, avea să domnească peste această împărăție veșnic. Profetul descrie cine este Mesia prin diferitele nume care îi sunt date:

Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșniciilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie a lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci. [4]

Noi știm că numele date de Dumnezeu descriu caracteristicile unei persoane. Așa că, Ahmed, cine este cel numit: Minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșniciilor, Domn al păcii?

— Cred că încep să înțeleg schița tabloului lui Mesia, cum a fost prezentat în profeți înainte de a se fi

născut, a spus Ahmed. Dar se spune cu adevărat că Dumnezeu va veni în această lume pe care El însuși a creat-o?

— Yahya Abn Zacarea (Ioan Botezătorul) a fost un contemporan al lui Mesia, a spus Hamdi. El a fost trimis de Dumnezeu pentru a pregăti calea venirii lui Mesia, ca oamenii să se pocăiască și să creadă în Mesia. Când a fost întrebat cine este, și de ce l-a trimis Dumnezeu, el a răspuns citând pe profetul Isaia, capitolul 40, unde este scris:

Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru! Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate, coastele să se prefacă în câmpii, și strâmtorile în vâlcele ! Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice făptură o va vedea; [5]

Imaginea din profetul Isaia descrie o vizită a unui mare împărat. Ei trebuie să construiască un nou drum pentru el prin pustie. Dar cine este acest împărat? Cine va face această vizită, Ahmed?

— Păi, după cum zice profetul el este Domnul,

Dumnezeul nostru, a spus Ahmed încet.

— Imaginea devine și mai clară, a continuat Hamdi, când continuăm citirea noastră din același pasaj unde este scris:

Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: „Iată Dumnezeul vostru ! Iată Domnul Dumnezeu vine cu putere, și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui. El Își va paște turma ca un Păstor, va lua mieii în brațe, îi va duce la sânul Lui, și va călăuzi blând oile cari alăptează." [6]

Mesia a venit cu adevărat ca un păstor pentru toți credincioșii, după cum a spus despre sine:

Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi. [7]

Însă, Ahmed, cine este de fapt cel care, conform profetului, avea să vină ca un păstor?

— Trebuie să admit că el este portretizat ca

Domnul Dumnezeu însuși, a răspuns Ahmed, care acum era tăcut, copleșit de cuvintele profetului.

Hamdi a continuat: „După cum probabil înțelegi, Ahmed, toate aceste profeții privitoare la Mesia, au fost împlinite în Isus, fiul Mariei. Acum, înainte ca Mesia să fi fost născut, îngerul Gavril a venit la Zaharia, ce avea să fie tatăl lui Ioan Botezătorul. Îngerul a explicat lui Zaharia că va avea un fiu și i-a spus sarcina specifică a fiului său. Îngerul Gavril a spus:

... și se va umplea de Duhul Sfânt încă din pântecele mamei sale. El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Illie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să găsească Domnul un norod bine pregătit pentru El. [8]

Acum, conform Evanghiei, cine este cel înaintea căruia va merge Ioan Botezătorul, Ahmed?"

— Domnul Dumnezeul lor, a răspuns Ahmed.

— Când Ioan Botezătorul era nou născut, a spus Hamdi, Zaharia a prorocit cu privire la fiul său nou născut:

Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui, și să dai poporului său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui; — datorită marii îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime, [9]

Vezi acum, Ahmed că Yahya abn Zacarea va merge înaintea Domnului, după cuvintele profetului Isaia, a îngerului Gavril și a tatălui său Zaharia, și că cel ce vine este Dumnezeu însuși.

— Da, pot să văd asta și cred că toate acestea au fost confirmate la venirea lui Mesia, a spus Ahmed serios.

— Da, în detaliu, a spus Hamdi. Când Fecioara Maria a dat naștere lui Mesia în Betleem, cetatea lui David, îngerul Domnului a apărut la niște păstori în afara cetății și le-a spus:

Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul. [10]

Faptul că Mesia este Domnul însuși este confirmat în Evanghelie de multe ori, când El însuși a zis despre Sine:

Eu și Tatăl una suntem. [11]

— Am avut o dragoste mare și respect pentru Isus, fiul Mariei chiar de la început, a spus Ahmed. Dar acum sunt pentru prima dată în stare să văd imaginea completă cu privire la cine este Mesia cu adevărat și de ce s-a născut în lume. Sunt cu adevărat mulțumitor că ai luat timp și efort pentru a-mi explica aceste lucruri Hamdi.

— Ahmed, a spus Hamdi serios. Prin credința în Mesia Dumnezeu oferă iertare pentru toate lucrurile și viață veșnică. Mesia, cel care a biruit moartea și a înviat din morți a spus:

Eu sunt învierea și viața. cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. [12]

Ahmed vrei să primești darul lui Dumnezeu prin credința în Mesia?

— Da, simt cum bate la ușa mea chiar acum, a spus Ahmed cu lacrimi în ochi. Cum pot primi darul lui Dumnezeu?

— Nu este așa de dificil, a spus Hamdi. Roagă-te lui Dumnezeu cu cuvintele tale. Mărturisește totul, Dumnezeu oricum știe totul despre noi. Primește iertarea prin jertfa lui Mesia pentru tine. Roagă-te ca Dumnezeu să vină în viața ta prin Duhul Său și să-ți dea puterea de a deveni un urmaș al lui Mesia, Cel care prin jertfa sa este mijlocitorul între tine și Dumnezeu Tatăl.

Când îl primești pe Mesia în acest fel, ca dar al lui Dumnezeu pentru tine, o minune are loc în tine. Biblia ne învață că atunci ești născut din nou. Vei primi o viață nouă de la Dumnezeu și o nouă relație cu Dumnezeu prin Mesia. Astfel Dumnezeu devine Tatăl tău, iar tu devii copilul Său, după cum este scris în Evanghelie cu privire la toți cei ce-L primesc pe Mesia:

Dar tuturor celor ce l-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; [13]

Când au terminat rugăciunea și au mulțumit lui

Dumnezeu împreună, Hamdi a spus cu un zâmbet larg: „Bine ai venit în familie! Suntem acum, prin Mesia frați în familia mare a lui Dumnezeu."

— Cum aș putea vreodată să-ți mulțumesc, a spus Ahmed plin de bucurie.

— Mulțumește lui Dumnezeu și amintește-ți s-o faci în fiecare zi, a răspuns Hamdi. Caută părtășia celorlalți care îl urmează pe Mesia în același fel ca și tine. Acum poți să te rogi cu adevărat rugăciunea care Isus i-a învățat pe ucenici să se roage:

Tatăl nostru care ești în ceruri ! Sfințească-se Numele Tău; vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă greșelile noastre precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin

Apendice

Citatele biblice
(din Biblia traducerea Cornilescu)

Mielul lui Dumnezeu

[1] Romani 6:23
[2] Ioan 1:29
[3] Apocalipsa 3:20

Jertfa lui Dumnezeu

[1] 1 Timotei 2:5-6
[2] Evrei 9:22
[3] Isaia 53:4-7
[4] Psalmi 22:14-18
[5] Marcu 10:45

Păcatul

[1] Genesa 2:16-17
[2] Romani 5:12
[3] Genesa 3:15

Fiul lui Avraam

[1] Genesa 12:1-3
[2] Genesa 17:19-21
[3] Genesa 28:13-14
[4] Isaia 11:1-2, 4, 10

Dumnezeu este Unul

[1] Ioan 1:1-4
[2] Ioan 1:14
[3] Luca 1:35
[4] Ioan 6:33, 35
[5] Ioan 6:51

Dumnezeu și om

[1] Mica 5:2
[2] Luca 2:4-7
[3] Ioan 8:56-58
[4] Isaia 9:6-7
[5] Isaia 40:3-5
[6] Isaia 40:9-11
[7] Ioan 10:11
[8] Luca 1:15-17
[9] Luca 1:76-78
[10] Luca 2:10-11
[11] Ioan 10:30
[12] Ioan 11:25-26
[13] Ioan 1:12